

stanuje kod Melanchtona, neka vrsta kućnog prijatelja da pravi društvo Melanchtonu. Vlačić je predlagao lični sastanak sa Melanchtonom u prisustvu najviše dva svjedoka sa svake strane. Obećavao je umjerenost u riječima, ali u stvari neće odstupiti. Melanchton odbija. Dostavljeno mu je ništa manje nego da će ga Vlačić ili njegovi prijatelji na sastanku ubiti...²²⁾ Ali u svom pismu Melanchton odvađa Vlačića od grupe ljudi »koji su zadojeni neznačajkom i bijesnom mržnjom«, a koji su Vlačićevi prijatelji. Iz tog pisma Melanchtona, najvećeg i najjačeg neprijatelja Vlačićeva, vidi se veličina Vlačićeva. Ma koliko da je okolina Melanchtovova u želji da polaska ovom starom i taštom čovjeku, ocrnjivala Vlačića, odbijala da sudjeluje na sastanku sa Vlačićem, i ako bude Melanchton na to pristao, sam Melanchton nije nikad prestao da cijeni i tajno voli tog labinskog došljaka. Površan, spletkarski um Languetov, (Francuz iz Burgonje posreduje između Hrvata Vlačića i Nijemca Schwarzerda, t. j. Melanchtona), oktobra 1556., piše pismo Melanchtonu da je proključio zašto Vlačić nastoji na izmirenju. Languet piše da je Vlačić u očaju, pošto ne može da ostvari zamišljeno djelo crkvene povjesti. Ipak Vlačić sakuplja što više novca za ovo djelo. Oni koji daju priloge, javlja Languet, su nestrpljivi, traže knjigu, Vlačić se boji kako će dati računa za djelo koje nije nikad ozbiljno pomišljao da izda. Pregovori sa Melanchtonom su mu sredstvo da izazove uzbunu, da bude istjeran iz Magdenburga i tako se sa novcem izvuče iz klopke u koju je zapao obećavajući crkvenu povjest i prikupljajući za nju novac...²³⁾

²²⁾ *Preger*, II. knjiga, str. 17.

²³⁾ Dijelove ovog pisma na latinskom jeziku objavljuje *Preger*, II., str. 31.